

מתפרק ממתען ההרג שלו. בכך שהוא מר-
דהה עם המבקר, עם הקטילה שלו, עם
המילים מלאות הארס שהוא יורק, שאינן
חייבות להיות חכמות במיוחד, אלא רק
קטלניות, הוא מקבל את הסיפוק שלו.
הקהל גם אהב בגלל זה את פישר, למרות
שניסה להדחיק זאת.

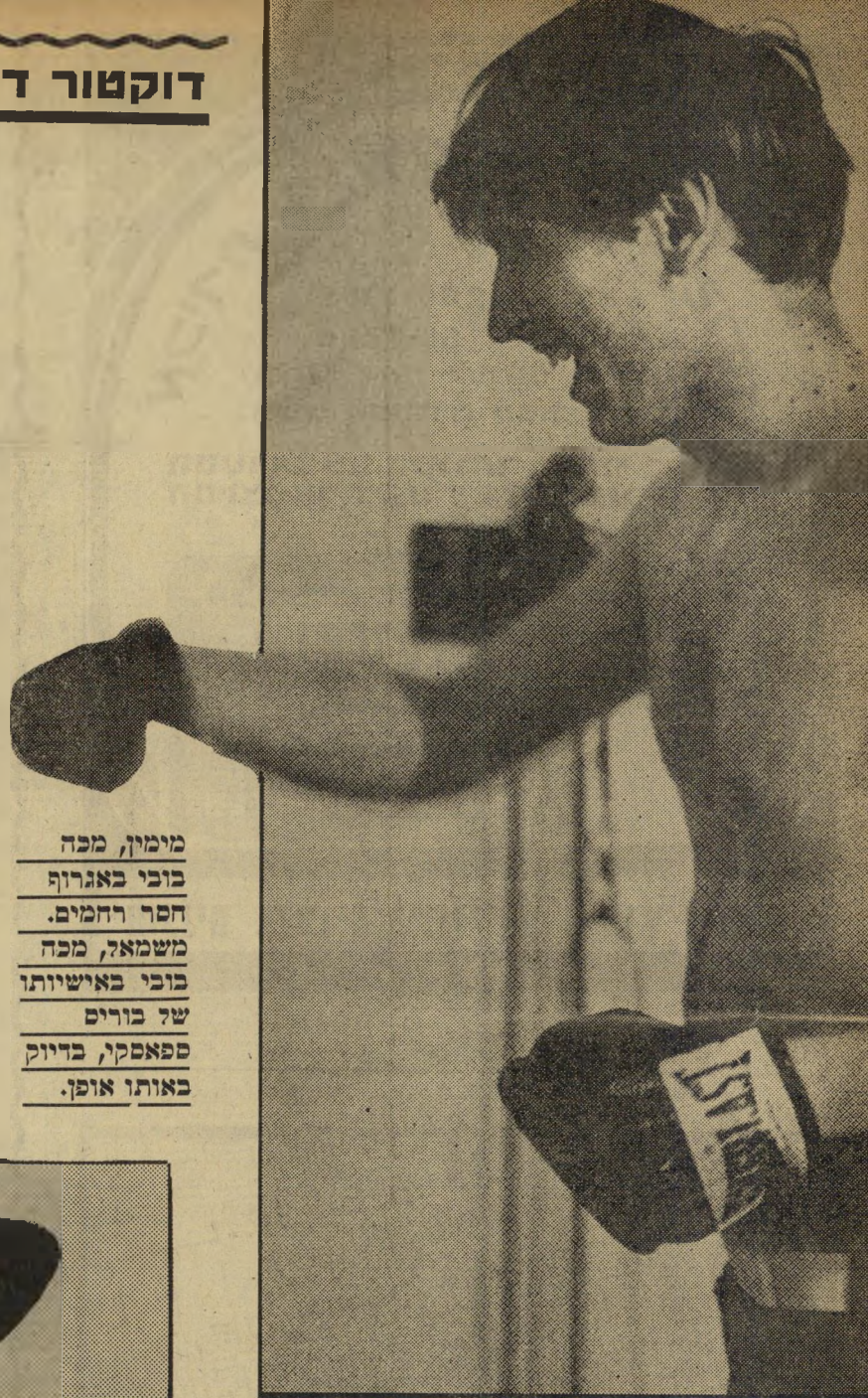
**„בסכין קצרה,
הורגים בשח“**

☛ **ח הוא אחד האמצעים, פאראקסי-**
לאנס, לעידון תאורת הרצח. משום מה
נחשב אמצעי זה למקודש כמעט. בעיקר
בגלל ההנחה ששחמת הוא מישחק האינ-
זלקט, הדרך לאמת מוחלטת.
אני חולק על-כך.
יש בו רק מידת אמת שיש במתמטיקה.
ואם ניקח את הרעיון המתמטי per se,

רודי פתח קליניקה פרטית שבמשך 20
שנה התפתחה למכון הפסיכופרטי של
היום. מקום בו מועסקים כרעע על ידו
22 פסיכולוגים ופסיכיאטרים. כל הצוות
מקבל מלבד עבודתו במקום גם הדרכה
היאורטית לפי שיטתו, וטיפול קליני.
„אצלנו כולם עוברים טיפולים. כאן אין
אוכלוסייה של פסיכולוגים ומולה אוכ-
לוסייה של פאצינטיים. כאן כולנו פאצי-
ינטיים, שחלק מהם עוסקים בפסיכו-
לוגיה.“

וזה הטיפול לו זכה פישר על ספת
הפסיכולוג של דוקטור רודי:

☛ **ח הוא מישחק של מניחמה.**
מילחמה היא צורך פנימי של אדם.
כשפרצנו מן הג'ונגל והפכנו להומו-
סאפינס, הוכרה אדם לוותר על דחפיו הר-
פנימיים, כדי להתאים עצמו לסביבה הר-

מימין, מכה
בובי באגרופ
חסר רחמים.
משמאל, מכה
בובי באישיותו
של בוריס
ספאסקי, בדיוק
באותו אופן.

רוצה

כשהחור לבן

נראה כי על בסיס של אחד ועוד אחד שווה
שלוש. אנחנו יכולים לבנות תיאוריה מת-
מטית חדשה לחלוטין. כך שהרבה אמת אין
כאן.

האמת, אם אפשר לומר האמיתית, מת-
רחקת מן האינטלקטואליות הטהורה. כשאני
מושיט יד למישהו, הפעולה אינה מסתיימת
בעובדה האינטלקטואלית שהושטתי יד ומי-
שהו נטל אותה. מאחורי היד עומד אני,
עם כל מיטען הסיבות שיש לי, לאותה
הושטת יד.

כך שהפיכת האינטלקט לכל יכול, הוא
דבר פסול. בתייחסוהר, למשל, מלאים אני-
שים אינטלקטואלים, וזה לא הופך אותם
לטובים יותר או שופעי אמת. להיפך,
האינטלקט הקר הרס אותם. בגלל זה קשה
לי לראות את הגדולה והתפארת שכל הצי-
בור תולה במישחק השחמת.

הכוונה הסופית של המישחק היא רצח.
ולא רצח חד וחלק, כי אם רצח סאדיסטי.
הורגים את היריב לאט. חתיכות-חתיכות
לאורך זמן רב, כשהנאה הולכת וגוברת
עם פירפוריו. בסכין קצרה, הורגים בשח.
לא עם תותחים.

אין ספק שזוהי דרך שיחרור לאגרסיה
שנחבאת בתוכנו. מה זה אגרסיה? אגרסיה

חדשה אליה נקלע.
הדבר החשוב ביותר בהתאמה זו היה
יצירת סובלימאציות שתתפוסנה את מקומו
של אינסטינקט היסוד — הדחף להמשיך
ולחיות, דחף זה מתבטא פשוט בלקיחת חיי
אחרים. אין דבר שחי מאבנים ואוויר. כל
מה שחי, חי מהחי. כך גם אנחנו. ואת
האינסטינקט הזה היה עלינו לעדן כדי שגור-
ל כל לחיות יחד.

**אין הבדל
בין ביקורת לרצח**

☛ **אינסטינקט** הקיום מביא עימו הרבה
מוות. ישנה אפילו תיאוריה הטוענת כי
מילחמות הן צורך פסיכולוגי, ולא אקר-
נומי או אחר. עד שלא נשפכת כמות קבר-
עה של דם, אין האינסטינקט הזה בא על
סיפוקו.

כל אחד מאיתנו מקיים עידון של אינס-
טינקט הרצח. אין הבדל גדול בין כתיבת
ביקורת קטלנית, לבין רציחתו של אדם.
מלבד ההבדל הקטן שבמיקרה הראשון הוא
נשאר בחיים, כדי להצטער על שהוא חי.
כוונתו היסודית של המבקר היא בפשטות
להרוג. לתת ביטוי ליצר ההרג שבתוכו,
אבל בצורה מעודנת.
הקהל אוהב זאת. זו הצורה שבה הוא

בן 20, והחל ללמוד בפאקולטה להומניס-
טיקה באוניברסיטה העברית בירושלים.
מוריו הראשונים היו פרופסור בנובני-
טורה, הפסיכולוג, והפילוסוף מרטין בו-
בר. הוא השלים את לימודי ה-Ph.D.
בבולוניה שבאיטליה, ויצא ב-1941 לשרת
בצבא הבריטי.

היה במצריים ובבריטניה וכשהשתחרר
עבר לאיטליה והחל עובד כיועץ פסיכו-
לוגי לענייני פליטים. הוא עשה עשר שנים
באונרר"א, איר.או. ובגינטי, כולם איר-
גוני פליטים.

ב-1952 חזר ארצה, על-אף הצעה מפתה
של יונסקו, לשמש בתפקיד מרצה לפסי-
כולוגיה בפליפיניום. „בני היה כבר בן
ארבע“, הוא מסביר, „וחששתי שיותר מדי
גורל בינלאומי יקשה עליו בעתיד בעי-
צוב זהותו.“

בארץ היה תחילה פסיכולוג ראשי של
שירות בתי-הסוהר, ומאוחר יותר נמנה
עם מנחי היסוד לכלא מעשיהו הליברלי.
הוא עזב את שירות המדינה מפני „שלא
יכולתי להסתדר עם ההיגיון העותומני
ששלט בבתי-הסוהר. לא הבנתי למה אם
כבר פתחנו בתי-סוהר כל-יכך מאוחר ב-
היסטוריה, אנחנו מוכרחים ללכת בעק-
בות התורכים והאנגלים, ולא בעקבות
השבדים, למשל.“

☛ **יש קרע את ספאסקי לגז-
רים.** הזאב הברוקליני בעל הקרי-
זות, זכה בתואר אליו חתר שנים רבות
כל-יכך. וכשזכה הכריז: „אני מאושר ש-
עלה בידי לרסק את הרוסים. הם משח-
קים שחמת משעמם בארץ משעממת. אני
גאה לגאול את העולם מן השיעמום
הזה.“

אין זו הכרזתו הרברבנית הראשונה של
בובי הנורא. זו אולי הפעם הראשונה
שיש להצהרותיו גיבוי חוקי מלא.
למה הוא מתנהג כך? מה מושך או-
תו אל מישחק-המלכים ומוציא ממנו
הכרזות נוסח: „השחמת הוא העולם!“
למה אין פישר מוכשר לשום דבר אחר
מלבד שחמת? למה הוא בודד כל-יכך?
במי הוא נלחם כל ימיו?
על שאלות אלה מנסה הפסיכולוג
דוקטור דוד רודי לענות.

לבקשת „העולם הזה“, ניתח דוקטור
רודי פסיכולוגית את התנהגותו של אלוף
העולם הטרי, ועמד על המניעים שגר-
מו לו לשחק בדרך בה הביס את בוריס
ספאסקי, האלוף לשעבר.

☛ **דוקטור דוד רודי,** אחד הפסיכו-
לוגים הקליניים הידועים כיום בישראל.
ראל. נולד במוסקבה, עלה ארצה בחיותו